

IN ANII TRECUTE SIA SUB TITULU „UMORISTULU.”

Fo'ra acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in tote dilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tote siodiunile sibaniide prenume-
ratiune sunt de a se tramite la Redac-
tiune: Strat'a morarilor Nr. 10

PANTEONULU GUREI SATULUI.

Fruindulitia verde 'n ceru.
Pe sub sore, pe sub ceriu
Nu mai este omu in lume,
Carele s'e aib' unu nume
Mandru, falnicu si frumosu,
Si trecutu mai gloriosu,
Cum e alu domniei mele:
Io-su voiniculu Pusca-stele.

Dar de unde s'e 'ncepu ore
Vieti'a mea stralucitore?
S'e ve spunu, s'e povestescu
De trecutu-mi stramosiescu?
Fruindia verde, foia 'n cepe,
Ori de unde asiu incepe,
Dare-asiu numai de margele,
Io-su voiniculu Pusca-stele.

Pana unde mai resuna
Limb'a dulce si strabuna,
Pan' acolo si pe mine
Me cunoscu cu toti pre bine,
Toti sciu cumca ce platescu,
Dar ca altii ce-mi platescu.
Sciu dungile pungei mele,
Io-su voiniculu Pusca-stele.

Io sum omulu celu vestitu,
Care am descoperitu
O sciintia minunata
Si de multi totu practisata:
Io sciu tocmai ca si-unu dracu,
Ca s'e vendu pisc'a 'n sacu,
Asta-e chei'a vietii mele,
Io-su voiniculu Pusca-stele.

IV.

Pusca-stele.

Io sum omulu cel'a, care
Colo josu in adunare
Am strigatu si intaritu,
Ca la Beciulu renumitu
Dintru tier'a nostra dulce
'N cinci minute te poti duce,
Peste punti si drumuri rele,
Io am dis'o, Pusca-stele.

Multe am mai auditu
De unu animalu vestitu;
Carele in romanesce
Cameleonu se numesce;
Dar s'e-mi credeti, candu ve spunu,
Uau camelonu mai bunu
Nu-e ca mine pe sub stele,
Nu mai e ca Pusca-stele.

Candu nimene n'a pofritu,
Io vorbiam necontenitu. —
Candu fu rindulu de vorbitu,
Io taceam ca si-unu piticu;
Fost'am mare diplomistu,
Apoi er unionistu,
Cum i vine pungei mele,
Pentru ca io-su Pusca-stele.

Fruindia verde 'n aratura,
Tote bine ca trecura,
Dar odata am patitu!
Colo 'n Beciulu renumitu
Vr'o doi kelneri blastemati,
Omei duri, nerusinati,
M'au cam ghidilitu la piele...
Dar io totu sum Pusca-stele!

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Acum cu ast'a ocaziune o sê-ti scriu de unde nu ti-am mai scrisu pana acuma, ti-seriu chiaru din Bociu.

Sciu câ te vei mirá si vei dice intru tine, câ ce a sositu pre mine, de am ajunsu si pe aici, e inse frate, omulu chiamatu a face politica inalta, ce nu face, ca sê póta fi si elu in totu loculu cu nasu u, deci si eu ca unu atare, cum asiu fi potutu remane sê nu vedu cu ochii cum se inpartu nemtii cu unguirii pre celea ce au capetatu la Cane-cretiu si in Italia.

Tu, sciu câ vei dice, câ ce dracu au de impartitu la olalta, la acést'a apoi eu me si grabescu a te desluci, adeca: Sunt vr'o 18—20 de ani decandu totu se pêscesce si sfadesce ungurulu cu némtiulu pentru unu calu, care, dice ungurulu câ e ortacu cu némtiulu pre elu si de atunci pana acum totu némtiulu l'a folositu, — acum apoi fiindu némtiulu omulu dracului, dupa ce l'a folositu pre bietulu animalu pre la Cane-cretiu si prin Itali'a sie-siu dupa cum e datin'a a portá iosagulu de price, pana adeca nu a mai remasu de bietulu calu numai pielea si osulu, cimpavu de tóte piciórele si spartu si prin spate si prin peptu, observandu câ adi mane pica de pe picióre si câ densulu nu mai de o lature lu póte propti, a chiamatu pe unguuru se tîne si elu de cealalte parte, dîcandui câ si asié e a amenduroru, si déca va pagubi cu elu sê pagubésca in solidum.

Purcediendu deci ungurulu dupa proverbiulu,

câ déca nu secure baremu toporisce, — s'a datu pacii, si crediendu câ Ddieulu celu ungurescu nu-lu va lasá la paguba, la olalta cu némtiulu a datu pre bietulu calu pe man'a a trei doctori cari lu-spritelescu si curéza asié, încâtu déca neoi ei nu i voru poté ajutá, atunci nimene nu-lu mai pune in picióre, si dupa ce tóte aceste li-au intocmitu asié, dupa cum ti-spuseiu, au facutu totu deodata si acelu asiediamentu, câ dupa ce se va intramá lu-voru folosi in parte. — Cumca ce va fi si ce se va intemplá de aci in oolo cu bietulu animalu, nu potu a-ti servi cu alte, decâtu se-ti dîcu ca sê cetesci patim'a asinului cu duoi domni.

In urma dupa tóte aceste fiindu acusi gatá si complanata tóta pricea, nu multu voiu remané neci eu pe aici, mai asceptu inse aldamasiulu care nu peste multu lu-vomu bé, cu care ocaziune pastranduse datin'a din vremile cele bune de demultu, va urmá o ploia mare de cruce si stele, la cari sciindu eu inante câ va fi o inbulzela mare, nu negligezu a merge la olalta cu fratele Balamare regulatu in tóta ziua in scald'a de vaporu ca se ni-se móie ochii de gaina, ca nu cumva calcandu-ne cine-va pre ei sê remanemu cu budiele unflate, încâtu candu vomu merge catra casa sê nu ne vedemu de rusine, tîpandu-ne unii si altii in ochi câ am perdutu atátu amaru de tempu pe aici, fara ca sê aretamu baremu câtu de putînu folosu.

Remanu alu teu

frate de cruce.
Pacala.

Toti facu politica.

Cum nu-su unii de nemica,
Câ sê 'nplanta 'n politica,
Si n'o lasa la barbati
Ce-su 'n ramulu ei versati.
Toti alérge 'n fug'a mare
La-adunâri si la marcale
Ca sê 'ncapa deputatu. —
O ce nume laudatu!
Adi preotulu din catedra
Face scaunu de dieta
Si predic'a si-o 'ntogmesce
Politica, cumu gandesce
Copilandrulu, ce nu scie
Nici chiar numele a-si scrie
Va sê fia politicu. —
Oh ce lucru de nemicu!
Ciobotariulu capt'a sa
Nu sci unde si-o aruncá
Nu sci faurulu de clesce,
Cu totii grabescu la Pesce.
De intrebi pe fia cine
Ude merge, de unde vine?
Ti-respunde ingamfatu:
„Vreu s'ajungu de deputatu.
Si cum naib'a sê nu fia
In asié mare tistia
Unde cei „cinci“ zlotisiori
I primesci fara sudori!

Luati sém'a numai bine,
Câ la toti rondulu ve vine;
Nu potemu inse de odata
Câ-astai politic'a 'nalta. —
Dar de vreti se mi urmati mie
Invetiati la omenia:
Celu ce nu sci fi plecatu
Nu e bunu de deputatu.
Vio spunu din esperintia
Câ si io mi-am datu silintia
Multa pan' am apucatu
La dieta deputatu. —
Multe fase sunt in lume.
(Tóte cine vi le-ar' spune)
Pana póte bietulu omu,
Sê ajunga mare domnu. —

Unu actu nou de fratietate.

Audîti acolo, romani!
Cetescu in o fôia romana, câ gróf Eszterházy
Kálmán, fôispánulu Clusului a depusu doi diregatori
romani, pentru câ nu sciu bine limb'a angeriloru,
adeca limb'a ugunrésca.
Si ast'a s'a intemplatu in Ardealu. Asié dieu
acea!
Si totusi mai sunt romani prosti, carii nu
credu in fratietatea si egalitatea ugunrésca!

TRÉNCA si FIÉNCA.

T. Soro Flénco, óre ce gandescu unii romani, candu si-áduca a minte, cá ei odata au portatu fracu, apoi costumu natiunalu, ér acuma costumu ungu-rescu?

F. Ce sê gandésca altu ceva, decâtu cá-si tragu socotéla, cá óre care costumu aduce mai multu pentru cuína, si apoi imbraca de acela.

T. Apoi bine, Dumnedio sê-i tina la multi ani!

Epistola deschisa.

Iupane Gur'a Satului!

Romanii din Transilvani'a aru dorí sê scia, cá óre Escelinti'a Sa Basiliu Ladislau Popp, candu a cuventatu asié de fierbinte pentru uniunea patriei nóstre cu Ungari'a, avut'a de a supra costumului magiaru ordurile castigate in diet'a din 186³/₄ pentru meritele si virtutile desfasurate acolo?

Unu ardeleanu.

Frate!

Mi-pare reu, cá nu-ti potu dá respunsu pozitivu, pentru cá n'am fostu de fatia la siedinti'a acea. Ti-spunu inse una!

Corespondintele din Clusiu alu Gazetei, carele si despre vorbirea Escelentiei sale a fostu informatu mai bine, dóra si la intrebarea dtale va scí respunde mai bine decâtu mine.

Elu e in Clusiu, io sum in Pest'a. Elu e mai departe cevasi de Curi'a de aice decâtu mine, deci trebuie sê scie mai bine, cá ce s'a intemplat acolo? Adreséza-te dar catra dinsulu!

Gur'a Satului.

Escriere de licitatie.

Scól'a gr. or. din Maieru, in care acuma locui-escce unu mescriesiu, — si scól'a gr. c. de langa monastire, acuma góla si in stare desolata, ambele in Alb'a-Iuli'a, nu departe de mitropoliele din Blasiu si Sibiiu, se voru dá in arenda cu finea lunei curinte.

Un'a dintre conditiunile principale e, ca res-ceptivulu arendatoriu tocmai asié sê nu aiba copii, precum nu-su invetiacei in scólele aceste.

De la directoratu.

SE CAUTA

romani carii sê fia in stare a pri-cepe fói'a numita romanésca, ce ese in Bud'a sub titlulu „Fói'a invetiatoriloru poporului.“

TANDA si MANDA.

T. Da ce mai scii, frate Mando, de prin Ardealu?

M. Hm, lucru dracului la cas'a nanasiului. La Naseudu se facu pregatiri mari. Si tu n'ai auditu?

T. Cum asié?

M. D'apoi lingâii celui mai mare buha intre ei vreu sê faca procesu Gurei Satului.

T. Si pentru ce?

M. Pentru cá pe Gur'a Satului l'au pusu peca-tele de a dísu, cá unii ómeni sémena cu buhele.

T. Dio mare batjocura pentru bieteles — buhe!

Anecdote.

O jidana cascace, si uitase sê puna man'a la gura, ér' unulu de langa dins'a i díse : ai grigia sê nu me mânci, nu te teme i respunse jidan'a, cá eu nu mâncu carne de porcu.

Unu tiganu umblandu pustiu prin o padure, a datu de o stâna in carea nu erá nimene, si intrândú in ea nu scia de care casiu ori fóle de brândia sê se apuce se mance, — intre aceste sosindu ciobanulu lu-intrebà : Ce cauti aici mei tígane? ér' tiganulu, ho! ho! mai mireu cá nu tu o ai aflatu mai antâiu.

O dómna díse catra servitórea sa, cá ce póte fi de ea din dí in dí se póta totu mai reu si e totu mai leneósa, ér' servitórea i díse : No, ast'a e fru-mosu, si domnulu din contra totu una me lauda pentru portarea mea.

Telegramele Gurei Satului.

Beiusiu. La noi s'a tienutu o venatóre mare in contra lupiloru. Resultatulu fu neasceptatu. Siese sute de ómeni impuscara o — caprióra.

Naseudu. Noi p'aice intr'atât'a propasímu cu tempulu, incátu si cataramb'a s'a frefacutu in — ciotu.

Oradea-mare. Semnu invederatu de fratie-tate. Unu unguru a salutatu pe strada pe unu romanu.

Post'a Gurei Satului.

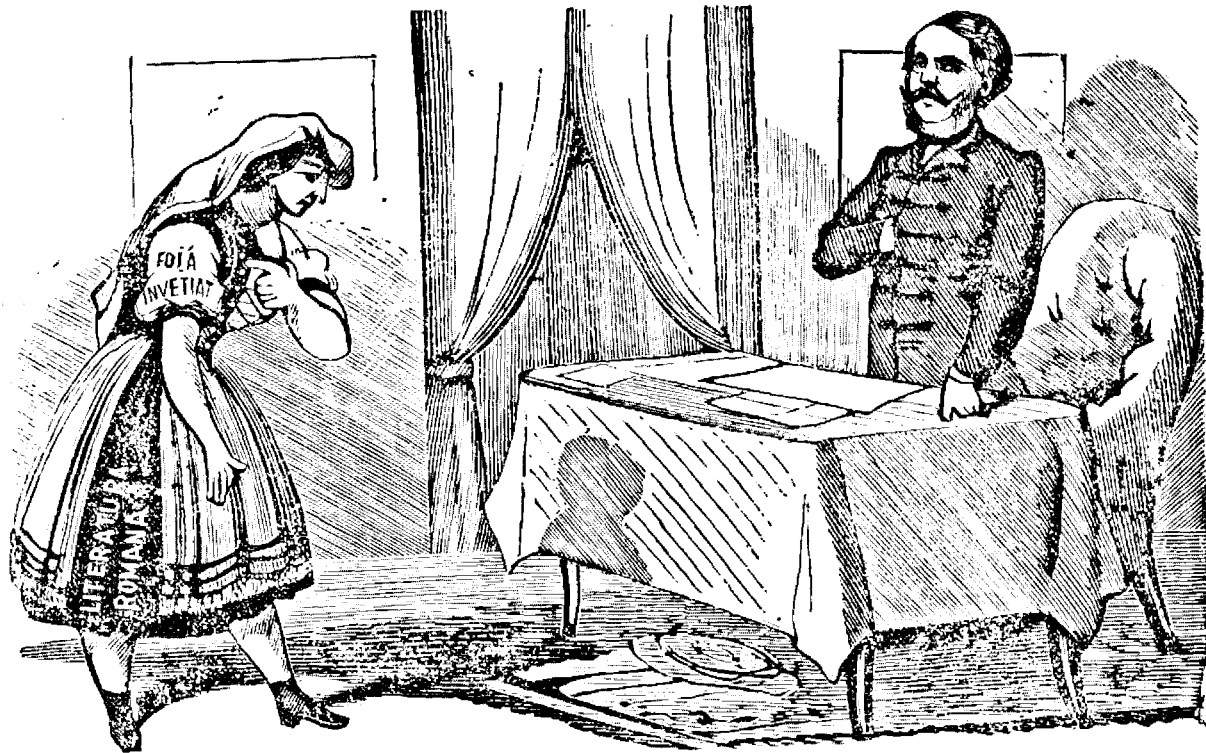
Anonimulu. Tramite-mi cátu mai a dese ori lucrâri de aceste. Le voiu primi totdeuna cu multiamita.

N. C. Brr! De timbagiulu dtale inca si redactiunea „Fóiei invetiatoriloru poporului“ s'ar spariá.

Iosasielu. Paguba, paguba, dio mare paguba, cá s'a intemplatú asié, — de cumva e adevveratu.

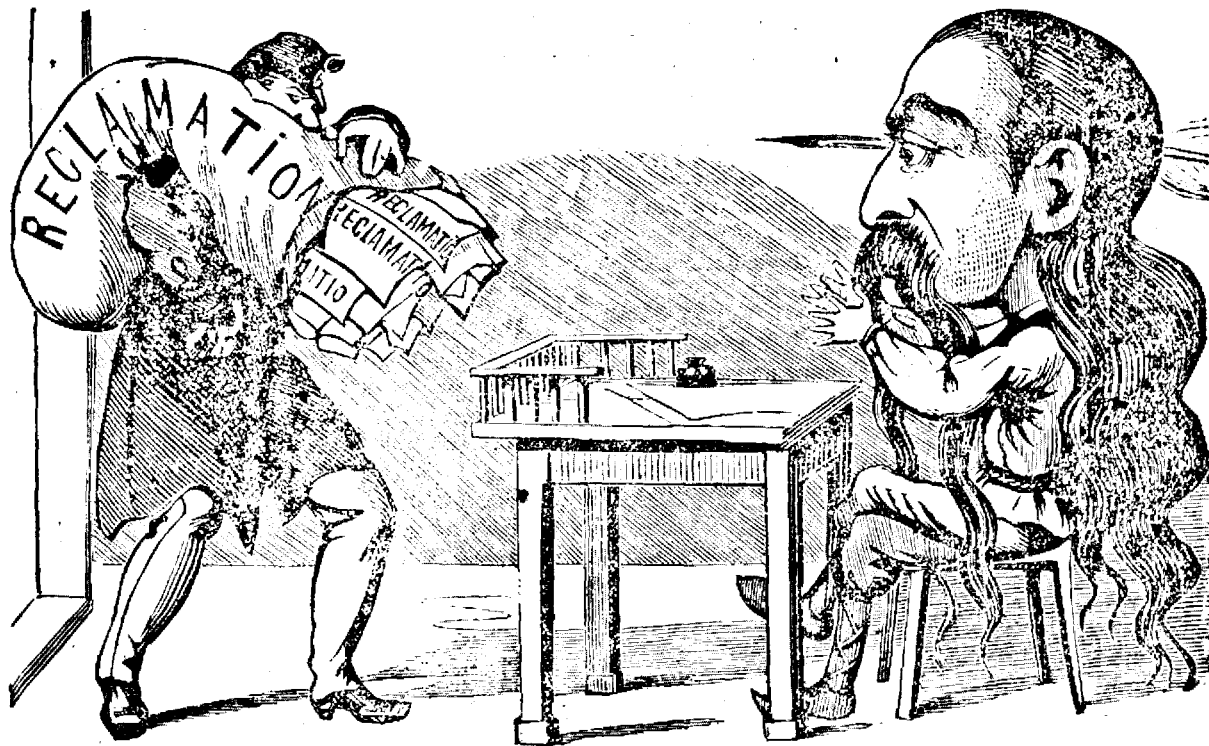
Baia de Crisiu. Nu se póte intrebuintá. — apoi io nu publicu nimica sub respundiabilitatea altuia, decâtu sub a mea.

O rogaré.

Roman'a : Rogu-te Mari'a Ta, ie zdranti'a asta ungrésca de pe mine, câ-ci nu mi se siede delocu cu ea, toti ómenii ridu de mine.

Ce aduce postariulu.

Gur'a Satului : Ce-mi aduci frate postariule? — *Postariulu* : Fruptulu postariei ungresci. — *Gur'a Satului* : Brr!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu priu **Alesandru Kocsi** intipografi'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) Piatí'a de pesci Nr. 9.